

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16EK/1562/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121329358
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Maroš Penťa
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2021:6121329358.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: I. S., T.. XX.XX.XXXX, U. H. C. XXX/X, XXX XX F., zast. Advokátska kancelária JUDr. Mária Badová, s. r. o., so sídlom Vajanského 2765/1, 010 01 Žilina, IČO: 36851906, proti povinnému: N. K., T.. XX.XX.XXXX, U. H. D. XXX/X, XXX XX T., o vymoženie 2405,47 EUR s prísl., vedenej súdnym exekútorom: Mgr. Jozef Pavlík, so sídlom exekútorského úradu Nám. M. R. Štefánika 582/29B, 907 01 Myjava, pod sp. zn. 215EX 408/21, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

- I. Súd návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku **z a m i e t a**.
- II. Oprávnený má voči povinnému **n á r o k** na náhradu trov exekučného konania v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie vo výške 73,80 EUR, ktorý bude vymáhaný na základe dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie po právoplatnosti tohto uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie, ktorý bol doručený súdu dňa 06.05.2021, domáhal od povinného vymoženie 2405,47 EUR s prísl., na základe exekučného titulu - uznesenia Okresného súdu Žilina sp. zn. 41C/183/2016 zo dňa 22.01.2021, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 16.03.2021, vykonateľnosť dňa 20.03.2021 (ďalej ako „exekučný titul“).
2. Okresný súd Banská Bystrica po preskúmaní návrhu na vykonanie exekúcie a príloh k nemu vydal dňa 24.06.2021 poverenie na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi: Mgr. Jozef Pavlík, so sídlom exekútorského úradu Nám. M. R. Štefánika 582/29B, 907 01 Myjava (ďalej len ako „súdny exekútor“), ktorý vedie exekúciu pod sp. zn. 215X 408/21.
3. Súdny exekútor na základe autorizovaného podania zo dňa 27.07.2021 predložil súdu Návrh povinného na zastavenie exekúcie zo dňa 12.07.2021, Vyjadrenie oprávneného zo dňa 27.07.2021 spolu s jeho prílohami a to: rozsudok Okresného súdu Žilina č. k. 41C/183/2016-201 zo dňa 30.06.2017, spolu s doložkami právoplatnosti a vykonateľnosti, rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 7Co/54/2018-293 zo dňa 23.05.2018, spolu s doložkou právoplatnosti, rozsudok Okresného súdu Žilina č. k. 46C/36/2018-34 zo dňa 18.03.2019, ďalej upovedomenie o začatí exekúcie spolu s potvrdením o doručení povinnému. Súd v exekučnom konaní pri rozhodovaní o návrhu povinného na zastavenie exekúcie vychádzal z dovtedajšieho spisového materiálu ako aj z uvedených príloh predložených súdu v elektronickej podobe.
4. Upovedomenie o začatí exekúcie sp. zn. 215EX 408/21 zo dňa 24.06.2021 bolo doručené povinnému do vlastných rúk dňa 28.06.2021. Návrh povinného na zastavenie exekúcie zo dňa 12.07.2021 bol podaný na poštovú prepravu dňa 12.07.2021 a doručený súdnemu exekútorovi dňa 14.07.2021. Súd v tomto bode konštatuje, že návrh na zastavenie exekúcie bol podaný v zákonnej 15-dňovej lehote odo dňa doručenia upovedomenia o začatí exekúcie.

5. Povinný navrhol zastaviť exekúciu v celom rozsahu v zmysle § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku, a to z dôvodu okolnosti, ktorá nastala po vzniku exekučného titulu, a ktorá spôsobila zánik vymáhaného nároku - započítaním pohľadávky povinného vyplývajúcej z rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 41C/183/2013-201 zo dňa 30.06.2017, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 7Co/54/2018-293 zo dňa 23.05.2018, ktorým sa uložila povinnosť fyzickej osobe: Z. S., T. XX.XX.XXXX, U. H. C. XXX/X, XXX XX F.Ň., zaplatiť povinnému pohľadávku vo výške 10390 EUR s prísl., proti pohľadávke oprávneného z exekučného titulu. Povinný uviedol, že pohľadávka povinného ako veriteľa z rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 41C/183/2013-201 zo dňa 30.06.2017 voči Z. S. vznikla za trvania manželstva, a preto môže byť pri výkone rozhodnutia uspokojená i z majetku patriaceho do bezpodielového spoluvlastníctva manželov v zmysle § 147 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“). Povinný poukázal na skutočnosť, že oprávneným v tomto exekučnom konaní je manželka povinnej osoby z rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 41C/183/2013-201 zo dňa 30.06.2017. Povinný odôvodnil návrh na zastavenie exekúcie tým, že dňa 01.04.2021 v zmysle § 580, § 511 a § 147 ods. 1 Občianskeho zákonníka, jednostranne započítal pohľadávku oprávneného priznanej exekučným titulom vo výške 2405,47 EUR, proti pohľadávke povinného, ktorú eviduje voči dlžníkovi Z. S. z rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 41C/183/2013-201 zo dňa 30.06.2017, na podklade ktorého by povinný mohol viesť exekúciu. Na základe uvedených dôvodov povinný navrhol zastavenie exekúcie v celom rozsahu.

6. Oprávnený vo svojom vyjadrení k návrhu povinného na zastavenie exekúcie vyjadril svoj nesúhlas so zastavením exekúcie. Oprávnený poukázal na skutočnosť, že jediným dôvodom, pre ktorý povinný podal návrh na zastavenie exekúcie, je jeho tvrdenie, že malo dôjsť k započítaniu pohľadávky oprávneného s pohľadávkou povinného, ktorá mala byť priznaná rozsudkom Okresného súdu Žilina č. k. 41C/183/2013-201 zo dňa 30.06.2017 s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 7Co/54/2018-293 zo dňa 23.05.2018. Oprávnený uviedol, že ku dňu vyhotovenia vyjadrenia oprávneného k návrhu povinného na zastavenie exekúcie nebolo oprávnenému doručené podanie povinného, z ktorého by vyplývalo, že povinný vôbec vykonal započítanie pohľadávky oprávneného proti uvedenej pohľadávke povinného. Oprávnený považoval pohľadávku povinného voči oprávnenému za neexistujúcu, keďže výrokom rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 41C/183/2013-201 zo dňa 30.06.2017 bola žalovanému v 1. rade: Z. S., teda manželovi oprávneného, uložená povinnosť zaplatiť povinnému sumu vo výške 10390 EUR s prísl., a konajúci súd žalobu voči žalovanému v 2. rade, teda oprávnenému v tomto exekučnom konaní zamietol a priznal mu nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi, ktorým je povinný v tomto exekučnom konaní. Predmetný rozsudok bol následne potvrdený aj rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 7Co/54/2018-293 zo dňa 23.05.2018 s tým, že zároveň žalovanému v 2. rade bola priznaná aj náhrada trov odvolacieho konania. Oprávnený dodal, že povinný v rozpore s výrokmi týchto rozsudkov uvádza, že nimi bol oprávnený zaviazaný k úhrade pohľadávky povinného z týchto rozsudkov, v čoho dôsledku predmetnú pohľadávku povinného nemohol započítať s pohľadávkou oprávneného vymáhanou v tomto exekučnom konaní. Oprávnený nepovažoval ani argumentáciu povinného o pohľadávke patriacu pod bezpodielové spoluvlastníctvo manželov za relevantnú, keďže vymáhaná pohľadávka v tomto exekučnom konaní je výlučne osobnou pohľadávkou voči povinnému. Oprávnený pre úplnosť dodal, že bezpodielové spoluvlastníctvo manželov s manželom oprávneného bolo zrušené za trvania manželstva rozsudkom Okresného súdu Žilina č. k. 46C/36/2018-34 zo dňa 18.03.2019, v čoho dôsledku povinný sa nemôže domáhať uspokojenia akejkoľvek jeho pohľadávky voči manželovi oprávneného z majetku oprávneného, a preto pohľadávka oprávneného z exekučného titulu nezanikla. Oprávnený mal za to, že povinný svoje tvrdenia uvedené v návrhu na zastavenie exekúcie nepreukázal žiadnym právne relevantným dôkazom preukazujúcim, že došlo k zániku vymáhaného nároku, navyše po začatí exekúcie nemôže súdny exekútor prihliadnuť na jednostranné započítanie neexistujúcej pohľadávky povinného, ktorá mu bola priznaná žiadnym exekučným titulom. Na základe uvedených dôvodov oprávnený navrhol súdu, aby návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol.

7. Súdny exekútor vo svojom vyjadrení uviedol skutočnosti týkajúce sa doručenia upovedomenia o začatí exekúcie povinnému, doručenia návrhu povinného na zastavenie exekúcie súdному exekútorovi, spôsobu podania vyjadrenia oprávneného k návrhu povinného na zastavenie exekúcie.

8. Podľa § 61k ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“), súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak
a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,

- b) exekučný titul bol zrušený,
- c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť,
- d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

9. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

10. Podľa § 45 ods. 1 Exekučného poriadku, exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

11. Podľa § 61e Exekučného poriadku, po začatí exekúcie sa neprihliadne na jednostranné započítanie vzájomnej pohľadávky povinného voči oprávnenému, ibaže je priznaná exekučným titulom, na podklade ktorého by povinný mohol viesť exekúciu.

12. Podľa § 580 Občianskeho zákonníka, ak veriteľ a dlžník majú vzájomné pohľadávky, ktorých plnenie je rovnakého druhu, zaniknú započítaním, pokiaľ sa vzájomne kryjú, ak niektorý z účastníkov urobí voči druhému prejav smerujúci k započítaniu. Zánik nastane okamihom, keď sa stretli pohľadávky spôsobilé na započítanie.

13. Súd v tomto bode poukazuje na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 104/2019 zo dňa 05.11.2019, podľa ktorého: „Rozsah prieskumnej činnosti exekučného súdu pri prieskume exekučného titulu je obmedzený na to, či je exekučný titul vydaný orgánom oprávneným na jeho vydanie, či je exekučný titul materiálne a formálne vykonateľný a či sú oprávnený a povinný hmotno-právne legitimovaní z exekučného titulu. V exekučnom konaní sa súd zaoberá takými okolnosťami, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu, ktoré by mohli spôsobiť jeho nevykonateľnosť, bránili by jeho vymáhateľnosti, prípadne, pre ktoré by bola exekúcia neprípustná. Ak by tieto jestvovali pred vznikom exekučného titulu, zásadne ich nemožno uplatniť, pretože ich relevancia sa skončila vydaním vykonateľného rozhodnutia, ktoré sa stalo podkladom pre exekúciu. Exekučný súd skúma iba to, či došlo k zániku judikovaného práva, t. j. práva vyplývajúceho z exekučného titulu.“

14. Návrh na zastavenie exekúcie predstavuje inštitút procesnej obrany povinného proti neprípustnej exekúcii, ktorej účelom je zastavenie v prípadoch vymedzených Exekučným poriadkom. Procesne legitimovaným na podanie návrhu na zastavenie exekúcie súdom je povinný. Exekučný súd v konaní o návrhu na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie. Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý návrh na zastavenie exekúcie podal. V zmysle § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, musí byť návrh na zastavenie exekúcie odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Inštitút návrhu na zastavenie exekúcie nie je opravným prostriedkom proti exekučnému titulu. Návrh na zastavenie exekúcie je podaním vo veci samej a okrem všeobecných náležitostí, musí obsahovať aj vymedzenie dôvodov, pre ktoré má byť podľa povinného exekúcia zastavená. Je vhodné aby návrh na zastavenie exekúcie obsahoval aj návrhy na vykonanie dôkazov na preukázanie tvrdných skutočností. Súd v exekučnom konaní je viazaný exekučným titulom, na podklade ktorého je vedené exekučné konanie a exekúcia v ňom prebiehajúca.

15. Povinný navrhol zastaviť exekúciu v celom rozsahu v zmysle § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku, a to z dôvodu okolnosti, ktorá nastala po vzniku exekučného titulu, a ktorá spôsobila zánik vymáhaného nároku - jednostranným započítaním pohľadávky povinného vyplývajúcej z rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 41C/183/2013-201 zo dňa 30.06.2017, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 7Co/54/2018-293 zo dňa 23.05.2018, proti pohľadávke oprávneného z exekučného titulu. Podľa tvrdenia povinného jednostranné započítanie malo byť realizované dňa 01.04.2021 v zmysle § 580 Občianskeho zákonníka.

16. Súd opätovným preskúmaním spisového materiálu mal za preukázané, že exekúcia v tomto exekučnom konaní prebieha na základe exekučného titulu, ktorým je uznesenie Okresného súdu Žilina sp. zn. 41C/183/2016 zo dňa 22.01.2021, ktorým bola žalobcovi (povinnému v exekučnom

konaní) uložená povinnosť zaplatiť žalovanému v 2. rade (oprávnenému v exekučnom konaní) náhradu trov základného konania v celkovej výške 2405,47 EUR v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 16.03.2021, vykonateľnosť dňa 20.03.2021. Súd v tomto bode preskúmal exekučný titul aj z hľadiska formálnej a materiálnej vykonateľnosti exekučného titulu a dospel k záveru, že exekučný titul je formálne a materiálne vykonateľný, a podľa § 45 ods. 1 Exekučného poriadku je spôsobilým exekučným titulom, aby na jeho podklade mohla byť vedená exekúcia v rámci tohto exekučného konania.

17. Súd preskúmaním rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 41C/183/2013-201 zo dňa 30.06.2017 zistil, že súd v základnom konaní jeho druhým výrokom uložil žalovanému v 1. rade: Z. S. povinnosť zaplatiť žalobcovi (povinnému v exekučnom konaní) sumu vo výške 10390 EUR s prisl. v lehote od 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Tretím výrokom Okresný súd Žilina žalobu žalobcu (povinného v exekučnom konaní) proti žalovanému v 2. rade (oprávnenému v exekučnom konaní) zamietol, a piatym výrokom žalovanému v 2. rade (oprávnenému v exekučnom konaní) priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. Súd preskúmaním rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 7Co/54/2018-293 zo dňa 23.05.2018 zistil, že odvolací súd potvrdil druhý, tretí a piaty výrok rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 41C/183/2013-201 zo dňa 30.06.2017 a štvrtým výrokom žalovanému v 2. rade priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. Predmetné rozhodnutia nadobudli vo vzájomnej spojitosti v odvolaní napadnutých výrokoch právoplatnosť dňa 26.06.2018. Na základe uvedeného súd v exekučnom konaní mohol konštatovať, že rozsudkom Okresného súdu Žilina č. k. 41C/183/2013-201 zo dňa 30.06.2017 nebol povinnému priznaný akýkoľvek peňažný nárok, ktorý by mohol požadovať od oprávneného z jeho výlučného vlastníctva.

18. Súd preskúmaním rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 46C/36/2018-34 zo dňa 18.03.2019 mal za preukázané, že konajúci súd bezpodielové spoluvlastníctvo manželov, žalobcu Z. S., a žalovanej - oprávneného, zrušil počnúc právoplatnosť tohto rozhodnutia, ktorá nastala dňa 03.05.2019. Súd v tomto bode konštatuje, že exekučný titul, ktorý je podkladom pre výkon exekúcie, vznikol po právoplatnom zrušení bezpodielového spoluvlastníctva manželov medzi fyzickou osobou: Z. S., a oprávneným v tomto exekučnom konaní, a preto je zrejme, že oprávnený môže požadovať vymoženie nároku deklarovaného exekučným titulom len do jeho výlučného vlastníctva.

19. Povinný návrhom na zastavenie exekúcie poukázal na to, že vykonal jednostranný zápočet vzájomnej pohľadávky povinného z vyššie uvedených rozsudkov voči pohľadávke oprávneného deklarovanej exekučným titulom, a to dňa 01.04.2021.

20. Súd v exekučnom konaní dáva do pozornosti, že vo všeobecnosti zánik pohľadávky započítaním nastáva okamihom, keď sa stretli pohľadávky spôsobilé na započítanie a boli splnené všetky podmienky na to potrebné, t. j. vzájomnosť pohľadávok, plnenie rovnakého druhu, pohľadávky musia byť spôsobilé na započítanie a niektorý z účastníkov záväzkového vzťahu musí urobiť prejav smerujúci k započítaniu adresovaný druhému účastníkovi, z ktorého je zrejme, ktorá pohľadávka a v akom rozsahu sa uplatňuje na započítanie proti pohľadávke veriteľa. Na základe uvedeného súd v nasledovných bodoch preskúmal spôsobilosť povinným prezentovaného jednostranného započítania vo vzťahu k vymáhanému nároku s prihliadnutím na § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku a ustálenú judikatúru všeobecných súdov.

21. Súd v tomto bode poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 1 M Cdo 11/2008 zo dňa 26. mája 2010, podľa ktorého: „V zmysle ustanovenia § 580 Občianskeho zákonníka započítanie je spôsobom zániku navzájom sa kryjúcich pohľadávok veriteľa a dlžníka. Zánik nastáva okamihom, keď sa stretli pohľadávky spôsobilé na započítanie a boli splnené všetky podmienky na to potrebné. Podmienkou započítania je, že ide o dva záväzky medzi tými istými subjektmi, keď je veriteľ jednej pohľadávky súčasne dlžníkom druhej pohľadávky, a dlžník naopak (vzájomnosť pohľadávok). Plnenie musí byť rovnakého druhu a pohľadávky musia byť spôsobilé na započítanie. Pritom k započítaniu nedochádza automaticky, len čo sa pohľadávky stretli. Vyžaduje sa na to právny úkon niektorého z účastníkov záväzkového právneho vzťahu. Musí ísť o prejav adresovaný druhému účastníkovi, z ktorého je zrejme, ktorá pohľadávka a v akom rozsahu sa uplatňuje na započítanie proti pohľadávke veriteľa. Na započítanie, ako jednostranný právny úkon, sa nevyžaduje súhlas druhého účastníka, pretože ho možno vykonať aj proti jeho vôli. Započítací prejav možno uplatniť po tom, keď sa pohľadávky stretli, a to od okamihu splatnosti pohľadávky, ktorá sa stala splatnou ako posledná. Vtedy

dôjde k zániku pohľadávok v dôsledku započítania, a to v rozsahu, a akom sa navzájom kryjú. Ak je niektorá z nich vyššia, zaniká len do výšky započítavanej protipohľadávky.“

22. V tomto bode je na mieste opätovne zdôrazniť, že rozsudkom Okresného súdu Žilina č. k. 41C/183/2013-201 zo dňa 30.06.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 7Co/54/2018-293 zo dňa 23.05.2018, nebol povinnému priznaný akýkoľvek peňažný nárok, ktorý by mohol požadovať od oprávneného. Predmetnými rozsudkami bola zaviazaná k úhrade peňažnej pohľadávky v prospech povinného iná fyzická osoba než je oprávnený v tomto exekučnom konaní, a preto súd dospel k záveru, že povinný v zmysle uvedených rozsudkov nedisponuje ani len pohľadávkou voči oprávnenému, ktorá by bola spôsobilá na realizáciu započítania.

23. Súd preskúmaním spisového materiálu mal za preukázané, že povinný k návrhu na zastavenie exekúcie nepredložil akýkoľvek listinný dokument, ktorým by podporil svoje tvrdenie o realizácii jednostranného započítania, teda nepredložil súdu samotný právny úkon v listinnej forme adresovaný oprávnenému, ktorým malo vôbec dôjsť k jednostrannému započítaniu vzájomných pohľadávok, spolu s napr. potvrdením o podaní na poštovú prepravu, alebo o doručení oprávnenému, alebo iným spôsobom preukazujúcim skutočnosť, že daný právny úkon sa dostal do dispozičnej sféry oprávneného. Súd v tomto bode poukazuje na skutočnosť, že predmetný započítací prejav povinného nebol doručený oprávnenému v čase pred začatím exekučného konania a ani v čase vyhotovenia vyjadrenia oprávneného k návrhu povinného na zastavenie exekúcie. Daná skutočnosť vyplýva z vyjadrenia oprávneného k návrhu povinného na zastavenie exekúcie. Na základe uvedeného súd konštatoval, že povinný nepreukázal súdu realizáciu právneho úkonu jednostranného započítania vzájomných pohľadávok.

24. Na základe uvedeného súd v exekučnom konaní dospel k právnenému záveru, že v čase pred začatím exekučného konania nedošlo k právne spôsobilému jednostrannému započítaniu vzájomných pohľadávok medzi oprávneným a povinným, v čoho dôsledku v danom rozsahu nenastala ani okolnosť po vzniku exekučného titulu, ktorá by spôsobila zánik vymáhaného nároku. Na základe uvedeného súd považoval povinným prezentovaný dôvod na zastavenie exekúcie za nedôvodný a nezakladajúci zastavenie exekúcie súdom podľa § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku.

25. Súd v tomto bode mohol konštatovať, že povinný v návrhu na zastavenie exekúcie netvrdil a ani nepreukázal žiaden zákonný dôvod, na základe ktorého by mohlo byť vyhovené jeho návrhu na zastavenie exekúcie súdom, t. j. neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by preukazovali, že po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, alebo by bránili vymáhateľnosti exekučného titulu, resp. skutočnosť, že exekučný titul bol zrušený.

26. Súd vychádzal z listinných dokumentov, ktoré sú uvedené v tomto uznesení, a dospel k právnenému záveru, že návrh povinného na zastavenie exekúcie nie je dôvodný, nakoľko povinný nepreukázal dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku, a v spojení so skutočnosťou, že súd ex officio nenašiel ani iný dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, v dôsledku čoho súd v celom rozsahu návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol, tak ako je uvedené v I. výroku tohto uznesenia.

27. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

28. Podľa § 199a ods. 2 Exekučného poriadku, trovami povinného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie.

29. Podľa § 199b Exekučného poriadku, oprávnený a povinný v exekučnom konaní platia trovy, ktoré im v konaní vzniknú a trovy svojho zástupcu.

30. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na

vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

31. Podľa § 199d ods. 2 Exekučného poriadku, povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať.

32. Podľa § 199e Exekučného poriadku, ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene. Do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby; a ak ide o exekúciu na vymoženie práva na peňažné plnenie, patrí mu náhrada týchto trov právneho zastúpenia najviac vo výške vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

33. Podľa § 9 ods. 1 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „Vyhláška“), základná sadzba tarifnej odmeny sa stanoví podľa tarifnej hodnoty veci alebo druhu vecí, alebo práva a podľa počtu úkonov právnej služby, ktoré advokát vo veci vykonal, ak táto vyhláška neustanovuje inak.

34. Podľa § 10 ods. 1 Vyhlášky, ak nie je ustanovené inak, základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby z tarifnej hodnoty je nad 663,88 eura do 6638,78 eura 41,49 eura+ 9,96 eura za každých aj začatých 331,94 eura prevyšujúcich sumu 663,88 eura.

35. Podľa § 10 ods. 2 Vyhlášky, ak nie je ustanovené inak, považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby; za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky, hodnota záväzku a hodnota veci, o ktorej vlastníctvo sa vedie spor alebo ktorej vydanie je predmetom súdneho sporu.

36. Podľa § 13a ods. 2 písm. c) Vyhlášky, odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby: ak ide o výkon rozhodnutia alebo exekúciu, prevzatie a prípravu zastúpenia, návrh na začatie konania, vyjadrenie k takému návrhu, zastupovanie na pojednávaní, odvolanie proti rozhodnutiu a vyjadrenie k takému odvolaniu.

37. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

38. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „Civilný sporový poriadok“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

39. Podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

40. Vo všeobecnosti platí, že náhradu nákladov konania ovláda zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou zavinenia. Zmyslom využitia zásady zavinenia je sankčná náhrada nákladov konania, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zavinil, a ktoré by pri riadnom priebehu konania. Pri návrhu na zastavenie exekúcie je potom pre vyriešenie otázky náhrady nákladov konania kľúčové zistenie, či a pokiaľ áno, ktorý z účastníkov z procesného hľadiska mal úspech. Ustanovenie o náhrade trov konania, nie je obmedzené len na určité konania. Platí preto pre každé konanie.

41. Oprávnený si vo vyjadrení zo dňa 27.07.2021 uplatnil nárok na náhradu ďalších trov exekučného konania v súvislosti s podaním vyjadrenia k návrhu povinného na zastavenie exekúcie a to v celkovej výške 73,80 EUR, ktorý pozostával zo sumy jedného úkonu právnej služby v exekučnom konaní vo výške 50,63 EUR, režijného paušálu za rok 2021 vo výške 10,87 EUR a z DPH vo výške 12,30 EUR.

42. S prihliadnutím na skutočnosť, že oprávnený bol v časti exekučného konania o návrhu na zastavenie exekúcie v celom rozsahu úspešný, keďže nedošlo ani len k čiastočnému zastaveniu prebiehajúcej exekúcie súdom, exekučný súd priznal oprávnenému nárok na náhradu trov exekučného konania v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie. V tejto fáze exekučného konania predstavuje základ pre určenie tarifnej odmeny istina vo výške 2405,47 EUR. Hodnota jedného úkonu právnej služby v základnom konaní predstavuje sumu vo výške 101,25 EUR, a hodnota jedného úkonu právnej služby v exekučnom konaní v zmysle § 10 ods. 1, a § 13a ods. 2 písm. c) Vyhlášky predstavuje sumu vo výške 50,63 EUR. V tomto exekučnom konaní oprávnený má nárok na náhradu ďalších trov a to trov za právne zastúpenie za jeden úkon právnej služby v exekučnom konaní - podanie vyjadrenia oprávneného k návrhu povinného na zastavenie exekúcie, ku ktorému sa pripočíta hodnota jedného režijného paušálu za rok 2021 a hodnota DPH, keďže právny zástupca je platcom DPH. Na základe uvedeného súd priznal oprávnenému nárok na náhradu ďalších trov exekučného konania v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie v celkovej výške 73,80 EUR (1 x 50,63 EUR + 1 x režijný paušál za rok 2021 vo výške 10,87 EUR + 20 % DPH vo výške 12,30 EUR), tak ako je uvedené v II. výroku tohto uznesenia. Nad rámec uvedeného súd v exekučnom konaní konštatuje, že po právoplatnosti tohto uznesenia bude náhrada trov oprávneného v exekučnom konaní vo výške 73,80 EUR, ktorú súd priznal oprávnenému v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie vymáhaná v rámci exekučného konania formou vydania dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku po nadobudnutí právoplatnosti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.